

Karlskov Jensen (V):

Adgangen til at virke som og kalde sig arkitekt har der ikke hidtil været knyttet nogen bestemt uddannelse til; det ændres der ikke i, og det er vi tilfreds med. Enhver vil fremover kunne virke som og kalde sig arkitekt, også når dette lovforslag eventuelt er vedtaget. Men det er netop denne liberale tilstand, der skaber visse problemer i forholdet til vore nabolande, hvor danske arkitekter søger arbejde, eller ved eksport af dansk byggeri eller på anden måde medvirker ved et arbejde i udlandet. Udenlandske myndigheder har svært ved at vurdere de danske arkitekters faglige kvalifikationer. Vi har jo det forhold, at nogle er uddannet på statens arkitektskole, andre på kunstakademiet, og andre igen har i virkeligheden alene en praktisk-faglig uddannelse.

Problemet har været rejst i Nordisk Råd allerede så tidligt som i 1965, hvor man vedtog en rekommandation med ønske om en ensartet benævnelse med hensyn til at kvalificere til udøvelse af arkitektvirksomhed. Man arbejder, som det er blevet nævnt af de tidligere ordførere, også med spørgsmålet i EF i forbindelse med den frie etableringsret, som vi har dér. Her er der tale om en fremtidig anerkendelse som en slags fællesmarkedsarkitekt. Det uddannelsesniveau, som man har været inde på i denne forbindelse, ligger jo nærmest på linje med den uddannelse, som opnås på statens arkitektskoler i Århus og København, og ved at indføre det begreb, som vi nu må regne med: registreret arkitekt, vil der måske være mulighed for, at ikke alene kunstakademiets og statens arkitektskolers arkitekter, men også de, der har den faglige praktiske uddannelse enten i byggeri eller i fysisk planlægning, kan registreres og godkendes, sådan at man inden for EF også vil godtage den side af sagen.

Jeg kan derfor anbefale lovforslaget til velvillig behandling i udvalget og til vedtagelse, men vil gerne til slut stille et enkelt spørgsmål til boligministeren, idet jeg kunne forestille mig, at det, at man i fremtiden vil kalde disse folk, der virker som arkitekter, for registrerede arkitekter, nok også vil smitte af på forholdene herhjemme. Jeg kunne tænke mig, at man måske ville ligesom lægge noget af en garanti i det, at de bliver en slags registrerede arkitekter, og så melder spørgsmålet sig for mig, om man

kunne gå videre og eventuelt kræve, at sådanne arkitekter havde en slags lovpligtig ansvarsforsikring. Jeg vil blot høre, om ministeren vil svare på spørgsmålet her eller eventuelt under udvalgsarbejdet.

Ingomar Petersen (RV):

Det er egentlig lidt mærkeligt at høre en del ordførere nu blande noget helt nationalt ind i dette lovforslag om sådan en indirekte autorisationsordning eller registrering af danske arkitekter. Det er jo overhovedet ikke det, lovforslaget har med at gøre. Lovforslaget er affødt af et forventet direktiv fra EF-side vedrørende den frie etableringsret, således at danske og udenlandske arkitekter kan beskæftige sig og arbejde som selvstændige i de forskellige lande inden for EF, det har intet med det rent lokalt danske at gøre. Det synes jeg var en udmærket idé at tage op til diskussion på et andet tidspunkt.

Jeg vil sige, at umiddelbart synes hensigten med forslaget at være udmærket, men ved et nøjere studium af forslaget og dets bemærkninger synes det, ligesom forslaget er fabrikeret af arkitekter, som hovedsagelig har været beskæftiget med administrativt arbejde i så lang tid, at de helt har glemte, hvori det væsentlige for udøvelse af forsvarlig arkitektvirksomhed består. Således fremgår det af såvel lovforslaget som bemærkningerne, at arkitekter med afgang fra statens to arkitektskoler næsten umiddelbart skal kunne optages i registeret, medens arkitekter uden afgang eller med anden uddannelse, f. eks. som bygningskonstruktører, kun skal have mulighed for optagelse i registeret.

En sådan ordning svarer vel stort set til, hvad der hidtil har været praktiseret af Danske Arkitekters Landsforbund. Andre arkitekter, som ikke har fundet nåde for Danske Arkitekters Landsforbunds optagelsesnavn, har vel helt naturligt sluttet sig sammen i andre standsforeninger som Arkitektsammenslutningen og Foreningen af praktiserende Arkitekter.

Når samfundet lovgiver, må alle interesser tilgodeses, og det radikale venstres generelle betragtninger må være, at såvel en del af disse sidstnævnte arkitekter som en del øvrige arkitekter, der hverken er medlem det ene eller det andet sted, vel ud fra en